

יחסי גומלין (אינטראקציה) בין ביטוי להטבעה

ברכות, חביבי, יקירי. ברכות לכל אחד מכם. מבורך הערב הזה. מי יתן והרצאה זו תעזור לכולכם להתקדם בנתיב זה, למצוא רמזים חסרים והארה בכל מקום בו אתם נאבקים בחושך.

המאבק האנושי הוא חתירה מתמשכת לעבר האור, בין אם אתם יודעים את זה ובין אם לאו. כשאני אומר אור, אני מתכוון לאור האמת - לאמת של האושר. כי כדי להיות באמת, אתם חייבים להיות מאושרים. כשאתם מאבדים את האמת, זה תמיד בגלל שאתם מחפשים פתרונות הרבה יותר מסובכים מאשר האמת. אתם מסתכלים הרבה יותר קדימה, הרחק מהמקום שבו התשובה נמצאת.

הרעיון שאתם מתרשמים ממנו הוא שאושר ניתן להשגה רק בעתיד הרחוק. אתם חותרים לכיוון העתיד, ואילו האושר הוא בעכשיו. אמרתי זאת בעבר, ידידי, אך מרביתכם לא מבינים זאת באופן מלא. אז אני רוצה לדבר על זה קצת יותר ולהראות לכם את הדרך לחוות את זה.

אם אתם באמת מבינים את עצמכם ביחס לרגע זה ממש, למרות האומללות הרגעית, עליכם להיות מאושרים. במילים אחרות - וזה אולי נשמע כמו סתירה, אבל זה לא - לא משנה כמה אתם אומללים עכשיו, על ידי שמבינים את זה עכשיו, אתם חייבים להיות מאושרים. לעומת זאת, לא משנה עד כמה הנסיבות חיוביות, ולא משנה עד כמה אתם חושבים שאתם מאושרים ברגע זה, אם אתם לא חיים ברגע זה באופן מלא ומבינים את הרגע הזה ביחס אליכם, אתם לא יכולים להיות מאושרים לגמרי.

כשאני מדבר על העכשיו ועל הרגע, יכולה להיות לכך רק משמעות אחת - במילים אחרות אתם עצמכם. ההשקפה שלכם על העולם - ההתייחסות שלכם לחיים, להתרחשויות ולזולת - יכולה להיות רק תוצאה של ההשקפה שלכם ויחסכם לעצמכם. אם אתם מבינים את עצמכם ביחס לחיים, ברגע זה, לא ייתכן שתהיו בחושך.

נתתי לכם כלים רבים להגיע אל עצמכם ובכך לחיות בעכשיו. כל הנתיב הזה - על כל שיטותיו וגישותיו השונות - עוסק במטרה ראשונית זו. כשאתם מממשים את עצמכם, כשאתם מוצאים את האני האמיתי שלכם, אתם נמצאים בעכשיו - בפעולה הממשית של היותכם בתוך עצמכם.

יש לנו, בנתיב שלנו, שתי גישות בסיסיות, שתיהן נחוצות. האחת היא למצוא, לבטא ולרוקן את מה שבתוכם, כך שניתן יהיה לבחון מחדש את האמיתות והמציאות. השנייה היא להטביע/להדגיש, לעצב ולכוון את הכוחות בתוכם, כדי ליצור נסיבות מבטיחות או יותר מִשְׁתַּנּוֹת. שני קוי פעולה אלו תלויים זה בזה. על מנת לחיות בצורה משמעותית ודינמית, חיוני שיהיו יחסי גומלין ביניהם. אני יכול לזהות שרבים מכם, חֲבֵרֵי, נמצאים לעתים קרובות בבלבול ביחס לאינטראקציה המאושרת הזו, בהיחשב ביחסי הגומלין ההדדיים האלה בין הבעה להטבעה, בין ריקון החוצה לבין הכנסת האמת. כשאין הרמוניה בין שתי הפעילויות הללו, חייב להיות בלבול וחושך.

לא משנה כמה חשובה כל אחת משתי הגישות הללו כשלעצמה, השימוש באחת במקום השנייה הופך את ההגשמה שאתה מחפש לבלתי ניתנת להשגה. לא קל לדעת מתי

הפעילות של האחת ומתי הפעילות של השנייה מתאימות. בואו ננסה לשפוך קצת יותר אור על הנושא הזה.

מהנסיונות שלנו בעבר, כולכם יודעים את החשיבות של בחינת המחשבות והתגובות הלא מודעות שלכם. כולכם יודעים שלקחת מושג אמיתי ולנסות להטביע חותם באמצעותו, על רקע רעיונות לא מוכרים ולא אמיתיים, זה לא יותר מאשר הונאה עצמית, תוספת בחפיפה. זה לא יכול ליצור גישה מועילה אמיתית. הנפש שלכם היא כמו כלי. אם הוא מלא במים בוציים ואתם שופכים לתוכו מים צלולים, גם המים הצלולים הופכים לבוציים. אם כך, יש לרוקן את המים הבוציים קודם. כשאני אומר שיש לרוקן אותו, זה אומר שעליכם להבין את התוכן שלו. עליכם להבין כי תפיסות מוטעות מסוימות הופכות את המים לבוציים, [יש להבין] מהן תפיסות מוטעות אלו ובאיזו דרך הן תפיסות מוטעות. זו ההבעה, נתינת הביטוי, ההתרוקנות.

הבה נבחן תחילה את ההבעה. אחד ההיבטים החשובים ביותר שיש להסתכל עליו הוא המאבק שלכם לפתור בעיות באזורים מוטעים. השאלה המתנממת בתוכם - השאלה שאתם מציבים באופן לא מודע לגבי יחס מסוים לחיים - מבוססת על הנחת יסוד כוזבת לחלוטין. לרוב זו בעיה שלא קיימת בפני עצמה, או שהיא קיימת בצורה שונה לחלוטין ממה שאתם שוקלים במודע או שלא במודע. כשאתם בונים הגנות מפני בעיה לא קיימת, לא משנה איך אתם נאבקים, לא משנה איך אתם מגנים על עצמכם, אתם חייבים לסבך את עצמכם עמוק יותר ברשת של בלבול. זהו הקושי הכללי איתו מתמודדת כל האנושות, גם מי שכבר נמצא בנתיב של מימוש עצמי. שכן, על כל אחד מכם עדיין להתיר עצמו ממצבים קשים כמו אלה: להיאבק ולהתגונן מפני השערות כוזבות, סכנות לא קיימות.

כבר גיליתם גילויים של ממש וחלקכם כבר שיחררתם את עצמכם מכמה מהאבקים הכוזבים. הבנתם אותם במידה מסוימת, אבל אני מעז לומר שכל אחד מכם כאן - וכל אחד מכם שקורא את המילים הללו - עדיין נאבק כנגד בעיה שאינה קיימת.

הבה ניקח דוגמה נפוצה, מאוד פשוטה, כדי להקל עליכם לעקוב אחרי. כל אחד מכם מפחד כל הזמן, בצורה כזו או אחרת, מלהיות בלתי מספק, להידחות, מהסתכלות עליו מלמעלה או שלא מתתייחסים אליו ברצינות. בין אם אתם במודע מחשיבים זאת כבעיה בתוכם ובין אם לא, אתם נלחמים נגדה ומנסים בדרככם לפתור אותה. ניסיון לפתור בעיה שלא קיימת חייב ליצור בעיות אמיתיות. המצוקה נגדה אתם נלחמים היא רעיון אי הגיוני ושטותי, שכן אחרים אינם מתכוונים לדחות אתכם או להמעיט ולצמצם אתכם, כפי שאתם קולטים לעיתים קרובות באופן רגשי. בין אם אתם מודעים לכך ברגע זה ובין אם לאו, תשע עשירות מהתייחסותכם לחיים - לעצמכם ולאחרים - הם מאבק נגד הנחת היסוד השקרית הזו. כדי להגן על עצמכם מפני ההתרחשות האימתנית הזו, אתם בונים מבנה משוכלל.

כשאתם נכנסים לנתיב כזה - ולעיתים קרובות כשאתם כבר נמצאים בנתיב זה זמן מה, מבלי לחשוב על כך ספציפית - המאמצים שלכם מכוונים שלא להגשים את האירוע האיום הזה. במילים אחרות, אתם מקווים להפוך את ההגנות שלכם להולמות יותר כדי להיות מצוידים טוב יותר לפתור את בעיית הדחייה וחוסר ההתאמה שלכם - בעיה שלא קיימת. כל עוד אתם נעים לכיוון זה, הקלה אמיתית לא יכולה להגיע. ראשית עליכם להכיר בכך שכל האנרגיות שלכם, כל המטרות שלכם, מכוונות לכיוון שאין לו הצדקה מציאותית. אתם מתמקדים באשליה, לא במציאות. כאשר ההכרה הזו מפציעה בתוכם,

לא תשליכו לעבר העתיד מצב של מושלמות על עצמכם וחווית חיים מושלמת. כבר לא תצטרכו להתאמץ להיות משהו שאתם לא. העכשיו יהיה מספיק לחלוטין. בכל מקום בו אתם עומדים באותו הרגע, התרוקנות זו חייבת להתרחש.

ההתרוקנות מורכבת מהכרה שהבעיה שאתם נאבקים בה אינה בעיה אמיתית, אלא דמיונית - היא דימוי! מתוך בעיה דמיונית זו נובעות מספר תפיסות מוטעות כלליות וייחודיות ועמדות הרסניות. תמצאו את הגורם הבא הקשור לזה, עליו דנתי בעבר, אך שיש לדון בו שוב בהקשר זה. כשיש לכם רצון או מטרה שהם לגיטימיים ומציאותיים, אך עם זאת נותרים בלתי ממומשים, מה שחוסם אותם זה המאבק נגד הבעיה הלא קיימת. כתוצאה מהמאבק, זרם-הלא פועל בניגוד לרצונות המודעים שלכם. חיוני להיות מודעים במיוחד לקשר הזה.

בכל פעם שמטרה לביטוי עצמי ולהגשמה נותרת בלתי ממומשת באופן עיקש, מתעלמים מעמדה מכחישה שאינה מעוניינת בכך ומעכבת. יש עמדה - גם מבלי לומר עליה לא מוחלט - המסרבת להתקדם ולהגיע אליה [למטרה ולהגשמה], ממניעים ומסיבות כל שהם. אם אתם מתמידים להכחיש את העובדה שאתם דוחים את עצם רצונכם, אינכם יכולים לבטל את חוסר התקווה שתמיד הוא תוצר לוואי של סיטואציה פנימית שכזו. כל עוד אתם מודעים רק לרצון המודע שלכם ולא רואים את המניעה הלא מודעת והעיקוב מהרצון, חייב להיות חוסר תקווה. הדרך היחידה שאתם יכולים להמיס את חוסר התקווה היא ללכת ישירות לכיוון אותו צד בתוככם שאומר, "לא, אני לא רוצה את זה." זה עדיין לא התרחש אצל רבים מחבריי שמתמהממים ושוהים בחוסר התקווה שלהם. במקום זאת, אימרו: "אם אני מרגיש חסר תקווה כי אני לא משיג את מה שאני רוצה, מה זה בי שאומר לזה לא? אני רוצה ומתכוון למצוא את ההכחשה הזו." ואז חוסר התקווה יתמוסס. יש לחפור ולחשוף את העמדות השליליות כלפי ההגשמה, כמו גם את הבעיה הלא קיימת שאתם נלחמים נגדה. ואז, ורק אז המעצורים שלכם יתמוססו.

עכשיו אני מגיע לקו הפעולה השני: להטביע/ להדגיש/ להוסיף. היכן שאתם נמצאים בחוסר אמת, יש להבין את האמת. מאחורי כל אי-אמת, קיימת האמת. לא ניתן למחוק אותה, או למוסס או לגרום לה להיעלם על ידי הנחות שגויות מצידכם. הבנת האמת חשובה ביותר. כשאתם מגלים מושג לא אמיתי, עליכם להבין מה אי האמת לגבי המושג. באיזה אופן זה לא אמיתי? מה הרעיון האמיתי שקיים מאחוריו? פעם השוויתי זאת עם השמש מאחורי העננים. אם אדם חי באקלים בו השמש לעתים רחוקות יוצאת והם שוכחים שהשמש קיימת, הם יהפכו לחסרי תקווה. על ידי הבנה שהשמש קיימת מאחורי העננים, אין חוסר תקווה, אפילו בזמן שהעננים שוררים שם. זה אותו הדבר עם אמת וחוסר אמת. תבינו שלא משנה כמה שלילי, כמה חסר תקווה, כמה מצבי הרוח הרגעיים שלכם אומללים, האמת היא הפוכה. האמת היא אושר, גם אם אינכם יכולים לחוות אותה כרגע. ידע זה, הבנת עיקרון זה, יקרב אתכם להבנת אי האמת הרגעית המסוימת שלכם ואת האמת שמאחוריה. אינכם יכולים להטביע בתוך עצמכם מושג אמיתי ספציפי לפני שאתם מבינים את המושג הלא אמיתי שלכם. רק אז זה בר ביצוע - להטביע את החומר הנפשי שלכם. כל עוד אתם מבולבלים, אינכם יודעים במה אתם נמצאים בחוסר אמת, במה הבעיה שאתם נלחמים נגדה היא דמיונית ומדוע זה כך. כל עוד אתם מתעלמים מהעובדה שהבעיה המסוימת שאתם מתמודדים איתה אינה קיימת במציאות, כיצד תוכלו להפרות את עצמיכם ברעיונות האמת המתאימים?

לאינטראקציה המתמדת בין שתי הגישות הללו יש חשיבות רבה, ידידי. זו תהיה טעות להניח ששתי פעילויות אלה הולכות זו אחר זו בנתיב זה - תחילה מבטאות, ואז מטביעות. עד לנקודה מסוימת, עבודת הנתיב של האדם מתרכזת בהבאת מה שבפנים. רק אז מתחילים הבדיקה והניתוח של חומר זה. גם ההבעה וגם ההטבעה חייבים להתקיים לאורך כל הדרך, מההתחלה ואילך. שתי הפעילויות תמיד נחוצות. ממש בתחילת הנתיב, האישיות עדיין מלאה בתפיסות מוטעות וללא מודעות לחלוטין לבלבולים שלה. ואז צריך לתת ביטוי לכל החומר הזה. על מנת להצליח בביטוי כזה יש צורך, באותו זמן, להבין ולהדגיש בפני עצמי אמירות אמת. פעולת ההדגשה וההטבעה הזו יש בכוחה לאסוף כוחות פנימיים ולכוון אותם לערוצים המתאימים. על הכוונות שלכם להתגבש בבירור כדי להפעיל את הכוחות הפנימיים הנחוצים. זה ימנע קיפאון ואפשרות לוותר בייאוש וּבְלִבּוֹל. על מנת להשיג זאת, אפילו בשלבים המוקדמים שבהם הכלי הפנימי מתמלא בחומר לא ברור שיש לרוקן אותו, חייבת לשרור אינטראקציה מתמדת בין הטבעה - הבעת אמת וגיבוש כוונה קונסטרוקטיבית - לבין מתן ביטוי, הבעה.

כשאתם הולכים קדימה בנתיב ומשיגים התקדמות, הכלי הפנימי מוליד את הרעיונות השקריים, המסקנות הלא נכונות, בעיות שלא באמת קיימות ונגדן אתם נלחמים על בסיס הנחות שגויות. ואז חיוני עוד יותר שיתקיימו יחסי גומלין הרמוניים בין שתי הפעילויות. יש למצוא את התזמון הנכון מתי זה או אחר מתאימים.

הקשבה לתנועות הנשמה הפנימיות ביותר שלכם. על ידי כך לא רק שתהיו מכוונים ברגישות לצורך הרגע מבחינה זו, אתם גם תחזקו את העצמיות שלכם. על ידי נתינת כבוד למקצב האינדיבדואלי של הנתיב האישי שלכם, אתם לוקחים אחריות עצמית, במקום לנסות להשתלב בכללים שנקבעו. ההתכוונות הקוסמית הפרטית שלכם יכולה להיפתח רק כשאתם מנסים להגיע אליה באופן מודע ובכוונה. היא לא יכולה לחשוף את עצמה אם תתעלמו מקיומה או תרדפו אחר נוהלים עיוורים ונוקשים.

אנשים הטמיעו יותר מדי נטייה לציית לסמכות. בעבר דנו בזה רבות, אך אף פעם לא ממש בהקשר זה. באופן עדין מאוד, ועדיין במידה רבה לא ניתן לאיתור, אתם נוהים אחר פעילות כזו משחררת כמו הנתיב - שמטרתה להגיע לעצמיות מלאה בכל דרך אפשרית - מבלי לעשות שימוש בחומר על פי הצרכים הרגועים של הנפש שלכם. אתם מנסים להשתמש בחומר כאילו הוא מכיל כללים לפיו יש לשלוט. לכך, כמובן, יש אפקט מחניק. אף על פי שגישה כזו אינה יכולה להרוג את הזרם החיוני בתוכם, היא אינה מעודדת את ביטוי. ההרצאות - כל החומר והעזרה הניתנים לכם בדרך זו - משמשות רק כשאתם לוקחים באופן חופשי היבט אחד בכל פעם של החומר הנלמד, המתאים לכם ברגע מסוים. במילים אחרות, ידידי, יש הבדל עצום בין ניסיון להשתמש כרגע במילים האלה - לעקוב ולהקשיב בתוך עצמכם, לאפשר באופן חופשי את מה שעשוי לעלות - ולהכיר בכך שהחומר המתפתח משתלב בהרצאה זו או אחרת או בלימוד. זו גישה הפוכה מאוד. לעתים קרובות מדי, באופן עדין ולא מוכר, אתם מנסים למצוא ולדחוק את עצמכם אל הכלים שניתנו לכם, במקום לאתר תחילה את החומר הפנימי שלכם [מה שאתם רוצים לברר ולחקור] ולבחור את הכלי לאחר מכן. הגישה השנייה תאפשר לכם חופש, בעוד שהראשונה ממשיכה לכבול אתכם. רק הסמכות השתנתה, לא אתם והעמדות שלכם. זה נהיה מבלבל עוד יותר מכיוון שכל מה שלומדים ושומעים מצביע על שחרור, עצמיות ואחריות עצמית. לכן קל להתעלם מהשיעבוד העדין של דחיקת תנועות הנשמה שלכם לדפוסים ולשלבים של עבודה זו, במקום לשחרר אותם ואז לראות לאיזה שלבים הם

משתלבים. על מנת לעשות זאת, עליכם להיות בעלי האומץ לשאול: "האם אני זקוק כעת יותר להתרוקן מכיוון שכבדות ודיכאון מעידים על כך שאני מתעלם ממה שבאמת מפריע לי, או האם עלי לתרגל וללמד את עצמי?"

הדרכה/לימוד עשויים להיות נחוצים גם כאשר חשוב להתרוקן, אך אופיים שונה לחלוטין. להדגיש את הצורך בהבעה - להתמודד עם מה ששוכן בפנים, להתגבר על ההתנגדות ועל הפחד הלא אמיתי לעשות זאת - פירושו להשתמש בהטבעה כדי להיות מסוגלים יותר לבטא. כאשר הבעתם מספיק את מה שבתוכם, אופי ההטבעה הופך להיות של אמירת המושג האמיתי לעומת המושג השגוי.

לסיכום: בלהדגיש ובלציין משהו יש שני היבטים שונים. אחד עוזר להתגבר על התנגדות לתת ביטוי. האחר מכוון לתפיסה ולבנייה מחודשים של האישיות הפנימית על ידי ניסוח שקול ומכוון והבנה עמוקה של האמת, בניגוד לאי האמת.

הכּוּנָה מחדש של תודעה שלילית והרסנית יכולה להתרחש רק לאחר שתבינו שיש מאבק פנימי כנגד בעיה לא קיימת והמאבק הזה מוותר סופית. בכל פעם שאתם מגיעים להבנה זו, סוג ההתרשמות השני הוא הכרחי. בלעדיה ההבנה הולכת ונעלמת לאחר זמן מה וההרגלים הקשורים לרגשותיכם הישנים חוזרים לפחדים הקיימים מזה זמן רב, באוטומטיות עיוורת. רק ידיעת האמת תמנע זאת. כדי לדעת את האמת, עליכם למלא עכשיו את הכלי הריק בְּאֵמֶת, כדי למנוע את מילויו מחדש בחוסר אמת.

מטרת ההתקשרות הזו בין המוח החיצוני שלכם לבין העצמי הפנימי ביותר שלכם היא למצוא את הקצב והאיזון הנכונים בין להטביע ולהביע, למצוא איזה סוג של הבעה ישמש באיזון צומת. כשאתם נכנסים לתקופות המדיטציה והריכוז שלכם בעבודה זו, הקשיבו אל תוך עצמכם, לתנועות הנשמה שלכם. הנחו את הרבדים העמוקים ביותר של הנפש שאתם רוצים לבטא כראוי ושאתם גם מבקשים ומייחלים להיות במודעות מתי להטביע ומתי להביע, ואיך לעשות כל אחד מהם. בקשו השראה כדי לדעת עד כמה המוח הרצוני שלכם צריך לתפקד ומתי עליכם לשחרר את המוח הרצוני שלכם ולתת לעצמכם לצוף, תוך התבוננות במה שעולה. העצמיות הזו, בוטחת בתנועות הנשמה שלכם, תתקיים במידה שתתגברו על תנועות נפש נירפות שרוצות למנוע מכם - בפחדים כוזבים, תחת הנחות יסוד כוזבות - לעשות בדיוק את זה. זו הסיבה שהבעיה הדמיונית שאתם נלחמים נגדה, על פחדיה הכוזבים הנלווים לה, מונעת מכם את החיים הדינמיים הנובעים מדרך זו.

מיצאו את האינטראקציה הזו, ידידי. ברגע שאתם משיקים כיאות את ההתקשרות בין ההתרשמות הרצונית לבין תנועת הנשמה המתבטאת עמוק מבפנים, תמצאו הרמוניה עמוקה וסיבה לבטוח בעצמי הפנימי שלכם. הכוחות היצירתיים, האלמנטים החיוביים שלא יכולתם להביע באמת לפני כן, יכוונו אתכם יותר ויותר לעבר האור שאתם מחפשים. אתם תמשיכו לצמוח, ללמוד ולהרחיב את עצמכם, והמאבק חסר התועלת יסתיים.

האם יש לכם שאלות בקשר לנושא?

שאלה: האם היית אומר שפעולת ההתרוקנות היא ההתמסרות של האני החיצוני האומר, "אני בבלבול, אני מבקש לדעת מהרצון העליון שלי ומהאינטליגנציה העליונה שלי מה האמת בזה? וההשפעה של זה היא התאחדות, הזדהות עם האינטליגנציה הפנימית הזו,

העצמי האמיתי הגבוה הזה, לפעול בעוצמה אך ורק כפי שהיא מגיעה מהמקור - ללא עיוות, ללא הדמיה, ללא הגבלה? האם זו הדרך?

תשובה: זה די נכון. למעשה, מה שאמרתי זה בדיוק זה. אתם מפולגים בתוכם כל עוד אתם במאבק כוזב זה, המבוסס על הנחות שטותיות - ואני בכוונה משתמש במונח כה חזק. אתם תזהו שלכל אחד מהדימויים שלכם, אם ייבחן מנקודת מבט זו, יש הנחת יסוד שטותית. מאבק כוזב זה לא נוגע רק למניעים - זרמי אנרגיה הולכים לכיוונים סותרים - אלא גם מפריד ביניכם לבין העצמי הגבוה ביותר. חוכמה, אינטליגנציה, כוח, אושר, אהבה, שפע - כל הטוב שקיים ביקום נמצא בכם. אינכם יכולים להגיע למקור זה, שהוא כה קרוב, אלא אם אתם קולטים את המאבק השקרי ומבינים אותו. זה יכול לקרות רק כשאתם פונים פנימה ומאפשרים לעצמכם להקשיב לתנועות הנשמה שלכם. אם לא תבקשו ממקור זה להתבטא, תישארו בורים לגביו. על האינטליגנציה החיצונית והרצונית שלכם לקרוא לאינטליגנציה פנימית עמוקה זו להשתתף. השילוב יתרחש. אינטליגנציה חיצונית ופנימית תתאחדנה לאחר שכל החומר ייקלט, לאחר שנשמר את שניהם מופרדים. זו המטרה. כל עוד אנשים אוחזים ברעיונות כוזבים, האחדות המקורית מפוצלת. מכל צד- כמו שנאמר- כביכול קיימת מערכת אינטליגנציה אחת. השניים יכולים להתמזג כאשר החיצוני, המודע, מושיט יד באופן מכוון לעבר הפנימי, שעדיין מוסתר, ומסיר את אותם אלמנטים שקריים שיצרו את הפיצול מלכתחילה. רק באמצעות נתיב כזה, כפי שאני מראה לכם, ניתן להשיג את המטרה הזו.

אני רוצה להביא מצב שכיח כדי להדגים נקודה זו. נניח שאתם עייפים, מדוכאים וחסרי תקווה, בנקודה בה אתם מוכנים לוותר על המאמצים שלכם כי המאבקים שלכם לא מביאים להקלה. אינכם מעוניינים לעשות זאת, אך אינכם יכולים לראות באיזו דרך לחפש. קיפאון זה נובע מכך שהאנרגיות שלכם מכוונות למאבק הכוזב הלא מודע. עכשיו מה לעשות? תוותרו על המאבק ברמה המודעת כדי להכריח את עצמכם לאמץ אמיתות שנפשכם עדיין אינה מסוגלת לקלוט. ההבנה הפשוטה שהחכמה הגבוהה מכל חייבת להתקיים בכם - גם אם כרגע אינכם מרגישים זאת ואולי אפילו מפקפקים בקיומה - תפתח את הדרך. הכירו בכנות בספק שלכם, אך תתנו מקום לאפשרות שהחוכמה אכן קיימת בכם. גם כאשר אתם בספק, ניתן לבקש הדרכה מבפנים ולהיות באמת פתוחים אליה. מה שקורה בדרך כלל, ידידי, הוא שכשאתם בוחנים את עצמכם במצב כזה, אתם אפילו לא מגיעים עד לנקודה של השגת מקור החוכמה הגבוה יותר בתוכם. זה לא עולה על דעתכם, למרות שדנתם בזה פעמים רבות וידעתם על קיומו התיאורטי. למה לא? אם תסתכלו עמוק יותר פנימה, תגלו שברגעים כאלה אתם לא רוצים להאמין שמקור האינטליגנציה והיופי הגבוה ביותר הזה קיים בכם. מסיבה מוזרה כלשהי, אתם נלחמים נגד ההודאה בזה. כל עוד יש משהו בכם שאינכם רוצים לקבל אפשרות זו, וכל עוד אינכם מודעים לכך, אינכם יכול לוותר על המאבק הכוזב.

עליכם לברר את הקול הקטן והקטנטן שאומר 'לא' לאפשרות של מודעות גבוהה יותר משלו. הקול השלילי הזה נבהל אפילו מהאמת המופלאה שאתם נושאים בתוכם את כל מה שאתם צריכים ויכולים לבקש.

ידידי, אני לא מתכוון שתוכלו להגיע להבנות כאלו בלי עזרה. ברור שלא. על מנת למצוא מקור מושלם זה, יש צורך בעזרה. מכיוון שאיזון בריא בין ביטוי והטבעה אין פירושו אחד מול השני, כך גם איזון בריא בין קבלת עזרה לבין קבלת אחריות עצמית אין פירושו אחד

מול השני. השתיים אינן בלעדיות זו לזו, אלא מתקשרות זו בזו במשחק הרמוני. בשני המקרים, בה במידה שאתם לומדים את יחסי הגומלין ההרמוניים, העצמי הפנימי ביותר שלכם הופך להיות העצמי החיצוני שלכם. אין עוד הפרדה או קונפליקט בין השניים. האינטלקט הכפוי, האינטליגנציה החיצונית, מתמלאים, מונעים ונעים על ידי המקור הפנימי של כולם, המקור השורשי של הכל – אשר נמצא בתוכם. אסור לשכוח את זה לעולם, לעולם. זה קיים בכם כרגע ונגיש מייד. בה במידה שאתם יודעים את זה, באותה מידה זה יכול להתבטא.

שאלה: מה שביטאת זה עתה מתאים באופן מושלם לשלב בו אני נמצא כיום, השלב בו אנו עוסקים בעבודתי הפרטית [עם הלפר]. יש לי תחושה שיש לי פחד מאחריות עצמית. האם זה נכון?

תשובה: כן, אכן. זה מתאים לשלב שרבים מחבריי נמצאים כעת. במקרה שלך, כפי שאתה מנחש נכון מאוד, יש פחד גדול מאחריות עצמית. הפחד כמובן אינו מוצדק לחלוטין. זה עשוי לעזור לך אם אַרְאָה את הדברים הבאים: מכיוון שאתה חושש מאחריות עצמית, אתה תלוי כל הזמן בנסיבות שמחוץ לשליטתך. לכן אתה מרגיש חסר אונים. אתה מרגיש כמו קש ברוח, ללא כוח על החיים והנסיבות. את זה אתה יודע. אבל כדי להבין את זה קצת יותר טוב, חשוב להרגיש הדהוד למה שאמרתי הערב. אתה כל כך מפחד להכיר במקור הגבוה מכולם, המפתח לכל היופי, כי אתה מרגיש שזה אומר איכשהו להיות גאה שלא בצדק. אתה חושש שעצם השיקול של אפשרות כזו יקיש על הערכת יתר של עצמך וייתן לך ביטויי איכות שאתה לא ראוי להם. האפשרות שתוכל לאחוז בסמכויות כאלה בפנים עשויה להיחשב כהערכה גדולה יתר על המידה. מזה אתה חושש. על מנת להיות ילד טוב וצייטני, אתה שולל אפשרות זו. אתה מפחד מהגאווה שעליה אתה עלול להיענש, כמו גם מהאכזבה. אינך לוקח סיכוי להתאכזב ולכן אינך יכול למצוא את האמת שבדבר. האם זה מעורר משהו? [כן. זה עוזר לי].

אולי אתה יכול עכשיו לגשת לבעיה זו בהבנה חדשה. שאל את עצמך: "האם אני מוכן להסתכן? אני לא יכול להיות במצב גרוע יותר ממה שאני עכשיו. אני לא זקוק לתקווה בלתי מוצדקת. גם אם יש להצדיק את ספקותי - שאין לי את הכוחות הללו ואת המקור הזה בתוכי - עדיף לדעת ולהמשיך משם, מאשר כל הזמן לשמור על אפשרות זו מתנדנדת כתיאוריה שאיני מעז לחקור." במילים אחרות, התחייב בכנות לבעיית היותך בספק. כל עוד אתה מפקפק ולא נותן הזדמנות לצד החיובי, אתה לא מתחייב בכנות לבעיה. כיצד בעייה יכולה להיפתר או להתפוגג, אם לא נותנים לה כל הזדמנות באמצעות מחויבות מלאה אליה? המחויבות המלאה והכנה היא בבדיקה שוב ושוב. אי אפשר לסיים בדיקה הוגנת שכזו כבר מחרתיים, מכיוון שיותר מדי תפיסות מוטעות ופחדים כוזבים סותמים את הערוץ. מתן הזדמנות מלאה פירושו להגיע בִּמְכֻן פנימה כדי ליצור קשר עם המקור לצורך המייד של עבודת נתיב זו, של מימוש עצמי, של חיים יצירתיים.

בדיקה כנה פירושה גישה של "אני נותן לאפשרות כל הזדמנות." היא לא אומרת לזה 'לא' לפני שמרחיבים הזדמנות שכזו, מתוך הנחה שיקרית שאכזבה תפגע פחות. מלבד העובדה שזה לא כך, אכזבה היא בלתי נמנעת כשאתה מכחיש לפני שאתה מנסה בלב שלם.

אתם וכל כך הרבה אנשים נמצאים כל הזמן בשליליות מכיוון שהם לא מעזים לגלות, אחת ולתמיד, "האם זה חיובי או שלילי? האם זה נכון או לא נכון?" הם שוללים לפני שהם

מוצאים בסיס אמיתי לקבל, מכיוון שהם כל כך חוששים שהקבלה שלהם עשויה להוכיח אכזבה. זה מצב מאוד כללי. שיהיה לך את האומץ להניח שיש אפשרות של אלטרנטיבה חיובית.

שאלה: אתה מדבר על העצמי החיצוני כעל "הילד". האם זה לא עצם החיים שעל הילד להתבגר? כדי שהבגרות תתקיים, כדי שדפוס הצמיחה הזה יתממש, חייב להיות המעבר הזה, ההתאחדות הזו עם העצמי הגבוה?

תשובה: כן. רק שזה עלול להטעות להאמין שהילד הוא בהכרח העצמי החיצוני. זה לא תמיד מדויק. הילד מתקיים בין בגרות אינטלקטואלית נכפית, או נכפית בחלקה, לבין המקור הגבוה ביותר לכל חוכמה ואושר. זה שוכן בין לבין. זה לא לגמרי חיצוני או פנימי. זה יחסית לעמדה של הצופה. במילים אחרות, כשמחשיבים את זה מהבגרות החיצונית, מהרמה בה אתה יודע טוב יותר, הילד הוא פנימי. כשמחשיבים מנקודת מבטו של העצמי האמיתי הפנימי ביותר, הוא חיצוני. חשוב להבין זאת. הבגרות החיצונית עשויה להיות חלק מבגרות אמיתית, משולבת ושזורה בבגרות בוגרת כזבת, נכפית, ולא מחוזקת על ידי חוויה רגשית במובנים מסוימים. הבגרות החיצונית חייבת לנסות לכרות ברית עם העצמי האמיתי במאמץ ללמד את "הילד" את האמת. אסור לבלבל בין הבגרות החיצונית לבין העצמי האמיתי. זה מגיע לרמה מסוימת, אבל איפה שרמה זו מסתיימת חייב להגיע הביטוי שדיברתי עליו. כדי שהילד העקשן, האבוד, במלוא חוסר ההיגיון והבורות שלו יגדל, עליו ללמוד מה אמיתי ומה כוזב.

רבים מכם רואים מסקנה שגויה זו באופן חלקי, אך עדיין מדובר במימוש אקראי, לא שיטתי. לרוב מתעלמים מכלל ההנחה השגויה - שהבעיה עצמה אינה קיימת. יש להגיע להבנה זו.

אני אומר, ידידי, בכל פעם שאתם תקועים באמת בנתיב זה - כשאתם בחרדה גדולה, בהתנגדות שנראית כבלתי ניתנת להתגבר עליה - אתם יכולים להיות בטוחים לגמרי שזה מבוסס על מסקנה שגויה. אתם חוששים באופן יוצא דופן ממה שאין לו קיום. משום דבר שהוא אמיתי לא צריך לחשוש באופן כזה. בכל מקום שהתקדמתם בנתיב זה, גיליתם שזה אכן כך. מצאתם הוכחה לכך שהמיגרעות והפגמים האמיתיים שלכם לעולם אינם משרים ייאוש מסוג זה. ייאוש הוא תוצאה של פסק דין לא אמיתי שהצהרתם נגד עצמכם או העולם. זה קשור לבעיה דמיונית. למרבה הצער, למרות שחלקכם כבר אימתתם ווידאתם עובדה זו, אתם עשויים לשכוח אותה בפעם הבאה, עד שתקלטו אותה מחדש בשלב הבא.

מי יתן והחומר הזה - ההרצאה, כמו גם התשובות לשאלותיכם - יעניקו תמריץ חדש לכולכם שעובדים כל כך קשה על דרך המימוש העצמי שלכם, להיכנס אל עצמכם. מי יתן ותוכלו למצוא בתוכם את מה שהאמנתם באופן כוזב שהוא נמצא הרחק.

חברי היקרים ביותר, הווי מבורכים. מי יתן שברכות אלו, שהן ממשות, יגיעו לכל מה בתוכם ששצריך להפעיל כדי למצוא את עצמכם. הווי ברוגע! הבינו את האמת, שהיא כל כך משחררת, שאין מה לפחד, שפחד ואומללות הם טעות. הווי באלוהים.

תרגום: חווה אילון

Edited by Judith and John Saly

For information to find and participate in Pathwork activities world wide, please write:

The Pathwork Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

The following notices are for your guidance in the use of the Pathwork® name and this lecture material.

Trademark/Service Mark

Pathwork® is a registered service mark owned by The Pathwork Foundation, and may not be used without the express written permission of the Foundation. The Foundation may, in its sole discretion, authorize use of the Pathwork® mark by other organizations or persons, such as affiliate organizations and chapters.

Copyright

The copyright of the Pathwork Guide material is the sole property of The Pathwork Foundation. This lecture may be reproduced, in compliance with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy, but the text may not be altered or abbreviated in any way, nor may the copyright, trademark, service mark, or any other notices be removed. Recipients may be charged the cost of reproduction and distribution only.

Any person or organization using The Pathwork Foundation service mark or copyrighted material is deemed to have agreed to comply with the Foundation Trademark, Service Mark and Copyright Policy. To obtain information or a copy of this policy, please contact the Foundation.